

Sygn. akt III Kp 1004/09

POSTANOWIENIE

o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 17 września 2009 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej Mariusz Grzegorowski

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu, z dnia 7 września 2009 r. sygn. akt Ap V Ds. 35/09 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **W. S.** – na zasadzie art. 263 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć na okres kolejnych trzech miesięcy , tj. **do dnia 22 grudnia 2009 r.** tymczasowe aresztowanie, zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 24 czerwca 2009 roku, sygn. akt II Kp 704/09, wobec **W. S.**, s. Z.i G.z domu O. , urodzonego (...)w G., podejrzanego o to, że:

I. w okresie od 2003 roku do 2004 roku w W. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. G., w skład której wchodził R. K., J. P. i inne osoby, zajmującej się nabywaniem i wprowadzaniem do obrotu środków odurzających

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od 2003 roku do 2004 roku w W., B. i innych miejscowościach, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zgodnie z ustalonym podziałem ról, wbrew przepisom określonym w art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających, w ten sposób, że nabył trzykrotnie co najmniej 21 kilogramów kokainy, w celu dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2009 roku, sygn. akt II Kp 704/09 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zastosował wobec W. S. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Jak wynika z akt sprawy, w toku dotychczas przeprowadzonego postępowania przygotowawczego wykonano szereg czynności zarówno w sferze zbierania dowodów osobowych, jak i materialnych. Z uwagi jednak na wielość czynności procesowych, które należy w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego.

W dalszym ciągu zachodzi konieczność ustalenia i zatrzymania kolejnych osób współdziałających z podejrzanym, przesłuchania podejrzanych i uzupełnienia im zarzutów, przeprowadzenia konfrontacji, dokonania przeszukań.

Wszystkie wymienione wyżej czynności procesowe nie mogły zostać przeprowadzone we wcześniejszej fazie postępowania przygotowawczego natomiast przeprowadzenie dopiero wszystkich zaplanowanych czynności dowodowych pozwoli na ustalenie rzeczywistej roli jaką pełnił w popełnieniu przestępstw podejrzany.

W ocenie Sądu Okręgowego w dalszym ciągu istnieją w rozpoznawanej sprawie przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania, określone w art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. Popołnienie zarzucanego podejrzanemu przestępstwa zostało w znacznym stopniu uprawdopodobnione w wyniku dotychczas zebranego materiału dowodowego. Za sprawstwem podejrzanego przemawiają w szczególności wyniki okazań, wyjaśnienia współpodejrzanych, w tym m.in. R. K., A. Ż..

Już samoistną przesłankę stosowania tego środka wynikającą z art. 258 § 2 k.p.k stanowi charakter stawianego podejrzanemu zarzutu (działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej) oraz grożąca mu wysoka kara pozbawienia wolności, której górna granica przekracza 8 lat. Także konieczność przeprowadzenia dalszych dowodów wskazanych we wniosku, uzasadnia przekonanie, iż podejrzany może utrudniać postępowanie karne, w szczególności może próbować ucieczki bądź ukrywania się przed wymiarem sprawiedliwości. W dalszym ciągu, z uwagi na konieczność przeprowadzenia dalszych czynności, w tym zatrzymania osób, które współdziałały z podejrzanym, istnieje uzasadniona obawa, że podejrzany będzie nakłaniał do składania fałszywych zeznań w sprawie, bądź też w inny bezprawny sposób utrudniał prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne. Realna jest zatem obawa mactwa procesowego.

W świetle dokonanych ustaleń jedynie przedłużenie wobec W. S. najsurowszego ze środków zapobiegawczych, jakim jest tymczasowe aresztowanie, na okres kolejnych trzech miesięcy, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego. Wskazywane przez obrońcę podejrzanego nieizolacyjne środki zapobiegawcze w postaci dozoru policji, zakazu opuszczania kraju, jak również poręczenia majątkowego w kwocie 50.000 złotych, zważywszy na powyższe okoliczności, byłyby niewystarczające.

Sąd Okręgowy nie stwierdził w przypadku podejrzanego warunków uzasadniających odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania, opisanych w art. 259 § 1 k.p.k.

Z uwagi zatem na fakt, iż postępowania karnego nie można było ukończyć w terminie określonym w art. 263 § 1 k.p.k., a także powody wskazane powyżej, orzeczono jak w sentencji.